

Nr 494.

Av herr **Hedlund** i Östersund, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 352, med förslag till lag om ändring i utlänningslagen den 11 juni 1937 (nr 344).

Genom propositionen nr 352 har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag till vissa ändringar i utlänningslagen den 11 juni 1937. Såsom bilaga till propositionen har fogats en av särskilt tillkallade sakkunniga den 1 augusti 1943 avlämnad promemoria angående utlännings omhändertagande i förläggning eller tagande i förvar. De sakkunniga uttala i promemorian bland annat:

Såsom första lagutskottet vid 1942 års riksdag framhållit, är det önskvärt, att utöver vad redan är förhållandet huvudgrunderna för utlännings berövande av friheten finnas reglerade i lag. Även med denna uppfattning kan man dock icke bortse från att behov kan föreligga av rörligare regler än de genom lag fastställda och att alltså utlänningslagen även i framtiden måste ha en svarighet till fullmaktsbestämmelserna i 54 §. Särskilt i nuvarande läge måste man, såsom socialstyrelsen och utlänningsnämnden uttalat, räkna med en sådan utveckling av krigshändelserna, att nya stora flyktingskaror komma att söka sig till vårt land samt att, för bemästrandet av de svårigheter som då möta, skärpta och i viss mån mera summariska frihetsberövande åtgärder mot utlänningsmän måhända bliva en tvingande nödvändighet. Behov kan alltså hastigt uppkomma att omedelbart genomföra erforderliga förändringar. Frågan om att utöver vad redan skett huvudgrunderna för utlännings berövande av friheten skola upptagas i lag fordrar därjämte ingående överläggningar. De sakkunniga anse sig icke redan i det nu aktuella skedet av utredningsarbetet, som avser uppgifter av mera skyndsamt natur, böra upptaga denna fråga till slutlig behandling.

På grundval av de sakkunnigas utredning har Kungl. Maj:t emellertid den 18 september 1943 i administrativ ordning utfärdat tvenne författningar, nämligen dels en kungörelse angående ändring i vissa delar av kungörelsen den 1 september 1939 med vissa särskilda föreskrifter om tillsyn över utlänningsmän (SFS nr 714) och dels en kungörelse med vissa föreskrifter angående utlänningsmän i förvar (SFS nr 715). Då det kan ifrågasättas, om de i dessa författningar behandlade spörsmålen vunnit en i allo tillfredsställande lösning, vill undertecknad hemställa att riksdagen måtte taga under övervägande, huruvida icke skäl föreligger att anhålla om sådana jämkningar i de meddelade bestämmelserna, som vid ärendets utskottsbehandling kunna finnas påkallade.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t giva uttryck åt de önskemål med avseende å de administrativa författningarnas innehåll, vartill en närmare granskning av dem kan giva anledning.

Stockholm den 30 oktober 1943.

Verner Hedlund.